

1. **RACKI** (8) ai

-a- (4), -ã- (4); -ã- *Górndworz*; -a-: -ã- *BielKron* (4:2).

sg m N racki (2). ◇ G racki(e)go (2). ◇ I rackim (1). ◇ f A racką (1). ◇ L racki(e)j (1). ◇ n N racki(e) (1).

Sł stp: po racku, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Przymiotnik od „Rascja” (Raszka, kraina w Serbii) (7) : Turek Soliman [...] zebrał wojsko przyciągnął do Biłáhrodu Ráckiego/ począł go mocnie á prętko dobywać. BielKron 328, 275.*

W połączeniach szeregowych (2): Cześki ięzyk iesth piękny/ ále iákoby trofzkę piełzczący [...] Rułki záfię łurowy: Racki/ Serbłki/ Chárwácki/ Bulgárłki/ iuż máią coś pogáńłkiego Górndworz F6v, F4v.

Wyrażenia: »despot racki« (1): Władziław iáko pan niełkwáplivy/ połłał do Despotá Ráckiego powiádáiąc mu áby fie łnim gotował przeciw Turkom. BielKron 304.

»ziemia racka« (1): Krol Władziław pozáltáwiawłzy w Polłzyczne zamki y cłá grániczne ná potrzebę Węgierłką/ wypráwił fie przeciw Turkom látá 1443. y s Kárdynałem zdobywał záfię zamkow od nieprzyiácioł w ziemi Rackiey. BielKron 389.

Szereg: »racki albo serbski« (1): Georgius Despot Ráckie álbo Serbłkie Kfiáżę chcąc od niego [Amurata] pokoy mieć/ włzedł łnim w krewność/ dał mu dziewczkę łwoię zá żonę BielKron 241.

2. *Przymiotnik od „rac” ‘żołnierz lekkobrojnej jazdy złożonej z Raców’ (1) :*

Szereg: »husarski albo racki«: (1): Vrádzili w then czás służebne przyiác/ y przyięli obyczáiem Hułarsłkim albo Rackim z drzewcy á s tarczámí BielKron 401v.

a. [*Używany przez raców, służący racom: Item calcaria nigra Raczkie unum pare 3 gr. CenRzemKsiqża 355.*]

JR, KW